

Oświadczenie
Biura Prasowego Diecezji Siedleckiej
w związku z doniesieniami prasowymi
odnośnie byłego kapelana Szpitala św. Tadeusza w Łukowie

W związku z pojawianiem się w prasie informacji związanych z osobą byłego kapelana Szpitala św. Tadeusza w Łukowie Biuro Prasowe Diecezji Siedleckiej informuje, że w części publikowanych w mediach informacji znalazły się elementy niezgodne z prawdą, których celem nie było rzeczowe i rzetelne zrelacjonowanie zaistniałych faktów. Szczególnym elementem tej nierzetelności była próba pośredniego powiązania osoby Biskupa Siedleckiego i samej Diecezji Siedleckiej z wyżej wymienioną sprawą. Ponadto umiejscowienie wyżej wspomnianego czynu karalnego w ramach tzw. „mapy pedofilii” sporządzonej przez fundację „Nie lękajcie się” również stanowi pewną formę nadużycia. W związku z tym Biuro Prasowe Diecezji Siedleckiej przedstawia chronologię wydarzeń prawnych wraz ze wskazaniem nadużyć prasowych:

1) Przebieg sprawy:

- a) Przedmiotowe zdarzenie (jak wynika z aktu oskarżenia oraz zapadłych wyroku sądów I i II instancji) miało miejsce pomiędzy 10.01. a 10.02.2010 roku. Sprawa została wniesiona przez poszkodowanego do prokuratury pod koniec 2016 roku. W tym samym czasie Biskup Siedlecki odsunął rzeczzonego księdza od sprawowania bezpośredniej posługi duszpasterskiej i skierował go w grudniu 2016 roku do zamieszkania w Domu Księży Emerytów w Siedlcach.
- b) Prokuratura wniosła akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Łukowie w dn. 31.03.2017 roku. Podstawą oskarżenia był art. 198 *Kodeksu karnego* (tekst jedn. Dz.U. 2018 poz. 1600): „Kto, wykorzystując bezradność innej osoby lub wynikający z upośledzenia umysłowego lub choroby psychicznej brak zdolności tej osoby do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, doprowadza ją do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.” Tymczasem czyny pedofilne objęte są art. 200 wspomnianego *Kodeksu*.
- c) Sąd Rejonowy w Łukowie po rozpoznaniu sprawy wydał wyrok w dn. 11.12.2017 (syg. akt II K 214/17), skazując wspomnianego kapłana na 2 lata więzienia, 15 000 PLN nawiązki dla poszkodowanego oraz zapłacenie kosztów sądowych w wysokości

1 300 PLN. Dopiero od tego więc momentu o wspomnianym kapłanie można pisać jako skazanym.

- d) Po wniesieniu apelacji do II instancji Sądu Okręgowego w Lublinie w dn. 29.03.2018 zapadł wyrok o zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres 5 lat (sygn. akt XI Ka 156/18)
- e) Niezależnie od zastosowania procedur stosowanych przez sądownictwo powszechne Biskup Siedlecki podjął kroki kanoniczne. W dn. 24.05.2017, po wcześniejszym zbadaniu sprawy, skierował pismo do Kongregacji Nauki Wiary, przedstawiając całą sprawę. W dn. 2.10.2017 Dykasteria Stolicy Apostolskiej skierowała pismo do Biskupa Siedleckiego (Prot. N. 318/2017 – 61983), w którym orzekła, iż przypadek rzeczonego księdza nie podlega jej jurysdykcji, ponieważ czyn odnosi się do osoby pełnoletniej, pozostawiając sprawę w jurysdykcji Biskupa Siedleckiego. Równocześnie Dykasteria Stolicy Apostolskiej zaleciła Biskupowi Siedleckiemu ukaranie kapłana zgodnie z normami prawa kanonicznego. W celu doprecyzowania zaleceń Kongregacji Biskup Siedlecki w ponownym piśmie zwrócił się o wydanie odpowiednich wskazówek. W odpowiedzi na to pismo Kongregacja Nauki Wiary pismem z 24.04.2018 (Prot. N. 318/2017 – 64299) zasugerowała odebranie księdzu upoważnienia do spowiadania na okres jednego roku. Biskup Siedlecki ukarał księdza upomnieniem, pozbawił go upoważnienia do spowiadania na okres jednego roku i sukcesywnie odsunął od bezpośredniej pracy duszpasterskiej z zakazem publicznego sprawowania sakramentów, w tym Eucharystii, z dozorem dyrektora Domu Księży Emerytów. Ksiądz wyraził również zgodę na okresowe poddawanie się superwizji psychoterapeuty. Niezależnie od tego wspomniany ksiądz podlega postanowieniom zawartym w zapadłym wyroku sądowym II instancji.

2) Wskazanie nadużyć dziennikarskich:

- a) W niektórych tekstach prasowych pojawiło się insynuowanie, iż wspomniany ksiądz już w roku 2014 został skazany w wyniku postępowania przed sądem powszechnym. Łączono przy tym jego postać z osobą Biskupa Siedleckiego poprzez wykorzystywanie treści jego kazania z tegoż roku; jest to nieuprawomocnione i nieudokumentowane niczym nadużycie.
- b) Diecezja Siedlecka bezpośrednio po otrzymaniu informacji o toczącym się śledztwie podjęła kroki mające na celu odsunięcie wspomnianego księdza od pracy duszpasterskiej. Nieuprawomocnione jest więc twierdzenie, iż działania władz kościelnych były opieszale.

- c) Od momentu powzięcia informacji o zaistniałej sprawie Biskup Siedlecki podjął współpracę z odpowiednimi władzami w celu rzetelnego jej zbadania i osądzenia wspomnianego księdza. Nieprawdziwe jest więc sugerowanie, iż władze kościelne pozostały biernie wobec zaistniałego zdarzenia.
 - d) Biskup Siedlecki równocześnie z toczącym się postępowaniem podjął działania w ramach *Kodeksu Prawa Kanonicznego* w celu ukarania wspomnianego kapłana (zanim jeszcze nawet zapadł wyrok w I instancji).
 - e) Nieuprawnionym jest łączenie sprawy byłego kapelana Szpitala św. Tadeusza z nadużyciami o charakterze czynów pedofilskich, na co wskazuje zarówno akt oskarżenia, jak i wyroki zapadłe w I i II instancji. Umieszczenie sprawy byłego kapelana szpitala w Łukowie na tzw. „mapie pedofilii” jest samo w sobie nadużyciem, gdyż jak wskazują jej autorzy winna dotyczyć ona przestępstw przeciwko osobom niepełnoletnim (por. deklaracja autorów publikacji <http://nielekajcieszie.org.pl/mapa-koscielnej-pedofilii-w-polsce/>). Przypadek wspomniany wyżej nie znalazł się również w tzw. raporcie nt. naruszeń prawa świeckiego lub kanonicznego w działaniach polskich biskupów w kontekście księży sprawców przemocy seksualnej wobec dzieci i osób zależnych (por. http://nielekajcieszie.org.pl/wp-content/uploads/2019/02/Report_POLISH.pdf).
- 3) Diecezja Siedlecka wyraża ubolewanie z powodu zaistniałych nagannych czynów popełnionych przez kapłana. Działania Biskupa Siedleckiego potwierdzają przyjętą zasadę „zero tolerancji” dla nadużyć o charakterze seksualnym popełnionych przez jakiegokolwiek księdza posługującego na terenie Diecezji Siedleckiej.

ks. Jacek Wł. Świątek

Dyrektor Diecezjalnego Biura Prasowego
Rzecznik Prasowy Kurii Siedleckiej